

در این روستا بیش از ۶۳ حافظ کل کلام الهی زندگی می کنند

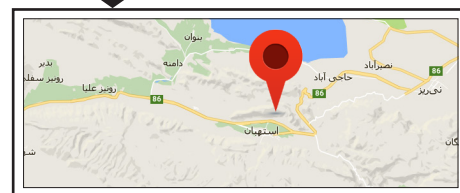
این جا قرآن آباد است!

قطب قرآنی کشور

سال ۱۳۷۵ با تلاش و پیگیری تعدادی از روحانیون دهستان خیر برای برگزاری کلاس‌های روخوانی و روان‌خوانی قرآن در روستای محمدآباد، مؤسسه‌ی قرآنی فرهنگی بیت‌الاحزان حضرت زهرا(س) راه‌اندازی شد. ابتدا بسیاری از مردم حتی روخوانی قرآن را نمی‌دانستند و استهپان حتی یک حافظ قرآن هم نداشت اما این مؤسسه آن قدر موفق عمل کرد و مردم آن قدر نسبت به فراگیری قرآن علاقه نشان دادند که روستای محمدآباد سال‌ها بعدتر به قطب قرآنی کشور تبدیل شد و مؤسسه‌ی بیت‌الاحزان که امروزه از موفق‌ترین‌ها به‌ویژه در بحث حفظ قرآن به‌شمار می‌رود، به ۱۶۵ شعبه در نقاط مختلف کشور ارتقا پیدا کرد به طوری که مجموع این شعب تا به امروز توانسته‌اند نزدیک به ۱۵۰۰ حافظ قرآن را تربیت کنند.

۱۷۵ KM شرق شیراز

۱۲۰۰ نفر جمعیت

۶۳ حافظ قرآن

مدرسه‌ای با ۲۰۰ حافظ

دوره‌ی حفظ کل قرآن در مدرسه‌ی محمدآباد یک ساله است و تمام حافظان نیز طی همین مدت موفق به حفظ کل قرآن شده‌اند به طوری که از سال ۱۳۸۰ تا به امروز، ۲۰۰ نفر افتخار حفظ کل قرآن را به دست آورده‌اند که ۶۳ نفر آن‌ها از اهالی خود روستای محمدآباد بوده‌اند. البته این موفقیت در حالی حاصل شده که مدرسه‌ی قرآن محمدآباد طی این سال‌ها به سبب محدودیت مکانی، با فراز و نشیب‌هایی مواجه بوده. مثلاً این مدرسه از ۱۳۸۶ تا سال ۱۳۸۹ به خاطر مشکلات مکانی، به روستای لای‌خرمی منتقل شد و در سال ۱۳۸۹ بود که به علت استقبال بالای علاقه‌مندان، بار دیگر به محمدآباد بازگشت و این بار حسینی‌یه محمدآباد به مدرسه‌ی شبانه‌روزی تبدیل شد.

۳۰۰ هزار ختم قرآن

در حالی که امروزه بسیاری از حسینی‌ه‌های واقع در شهرهای کوچک و بزرگ کشور، کم‌کار یا بلااستفاده مانده‌اند، حسینی‌ه‌ی صاحب‌الزمان (عج) روستای محمدآباد به برکت قرآن و نام مبارک حضرت قائم (عج)، به مکانی کاملاً کاربردی و مفید برای حافظان قرآن تبدیل شده و توانسته در قالب مدرسه‌ای شبانه‌روزی، تعداد زیادی از علاقه‌مندان که تا سال ۸۹ با مشکل مکانی مواجه بودند تحت پوشش قرار دهد. چه بسا در شرایط فعلی به‌طور سالانه، حدود ۳۰۰ هزار بار ختم قرآن در این حسینی‌ه انجام می‌گیرد و قرآن‌آموزان در شرایط مساعدتری نسبت به گذشته، قادر به حفظ قرآنند. لازم به توضیح است که شرایط سنی فعلی برای حفظ قرآن در این مدرسه از ۱۴ تا ۲۲ سال تعیین شده.

قرآن‌آباد روستایی در دهستان خیر، از توابع شهرستان استهبان و در ۱۷۵ کیلومتری شرق شیراز با ۱۲۰۰ نفر جمعیت، ۶۳ حافظ قرآن دارد و ۴۰ طلبه؛ روستایی که سال‌ها قبل نامش محمدآباد بود اما سال ۱۳۷۵ بود که رحمت الهی شامل حال این روستا و اهالی آن شد و به همت جمعی از روحانیون، نخستین جرقه‌های توسعه‌ی فرهنگ قرآن‌خوانی در این روستا زده شد؛ جرقه‌هایی که به برکت قرآن تا حد اعلی پیش رفت و باعث شد هم خود اهالی به شکل گسترده در راه قرآن قدم بگذارند و هم واسطه‌های باشند برای تمام کسانی که در جست‌وجوی حقیقت هستند چه بسا نور قرآن از این روستا به تمام نقاط کشور تابیده شد و ثمره‌ی آن توسعه‌ی فرهنگ حفظ قرآن در سطح کشور بود.

تربیت هفت حافظ کل در آغاز فعالیت

پس از مهیا شدن فرهنگ قرآن‌خوانی در روستای محمدآباد، نهایتاً در سال ۱۳۸۰ مدرسه‌ی روزانه حفظ کل قرآن در این روستا راه‌اندازی شد و یک‌سال بیشتر طول نکشید که این مدرسه، هفت حافظ کل قرآن را به جامعه هدیه کرد؛ اتفاق ارزشمندی که بسیار مورد توجه همگان قرار گرفت و نتیجه‌ی آن نیز ورود طلاب حوزه‌ی علمیه برای حفظ قرآن، استقبال بیشتر نوجوانان و جوانان برای ثبت‌نام در این مدرسه و آغاز کار روخوانی، روان‌خوانی و حفظ برای خانم‌ها بود. علاوه بر این مدرسه‌ای که تا آن روز به شکل روزانه فعالیت می‌کرد، به دلیل این استقبال به مدرسه‌ای شبانه‌روزی تبدیل شد که عملاً یک خانم قدیمی بود و خوابگاه آن هم منزل دیگری برای اسکان حافظان قرآن.

راه اندازی حوزه علمیه متفاوت

یکی از جدیدترین اتفاقات در روستای محمدآباد، راه اندازی اولین حوزه علمی در این روستاست که از اول مهرماه امسال با همکاری حوزه علمی امام صادق (ع) استهبان راه اندازی شده و نه به شکل معمول بلکه به شکل قرآن محور هدایت می شود. طلبه ها در این حوزه علمی، پایه اول را به جای یک سال در دو سال می خوانند و در طول این مدت، حافظ قرآن هم می شوند. در واقع راه اندازی حوزه علمی با چنین شرایطی، برای نخستین بار در کشور اتفاق می افتد که قطعاً می تواند دستاوردهای ارزشمندی به همراه داشته و طلبی حافظ را به جامعه اسلام تحویل دهد.

از محمدآباد تا پایتخت

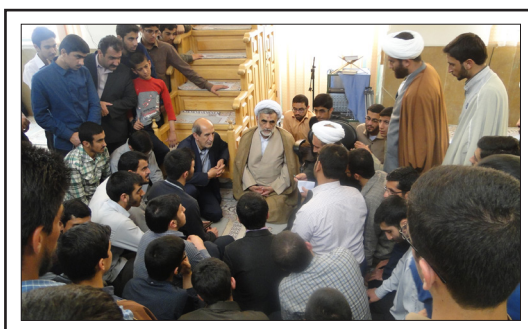
اگرچه در بیشتر پیشرفت های فرهنگی، همواره تهران پیشقدم است و شهرستان ها در مرحله بعد در مسیر رشد قرار می گیرند اما در روستای محمدآباد اتفاقی برخلاف این رخ داده و با تلاش مؤسسه بیت الحزنان این روستا، حافظان بسیاری تربیت شده و برای آموزش قرآن به نقاط مختلف کشور از جمله تهران سفر کرده اند. کسانی که با راه اندازی مدارس حفظ قرآنی توانسته اند مبلغی برای این کار بوده و در مسیر فرمونه های رهبری مبنی بر تربیت ۱۰ هزار حافظ حرکت کنند. در حال حاضر با همت مدیریت مرکز بیت الحزنان، دو مدرسه حفظ قرآن در پایتخت راه اندازی شده که کاری بسیار ارزشمندی است و می تواند نقش مؤثری در افزایش شمار حافظان شهر تهران ایفا کند.

حافظان خارجی

مدرسه قرآن محمدآباد با عملکرد ایده آتش در ۱۵ سال گذشته به شهرت قابل توجهی در کشور و حتی بین المللی دست یافته و امروزه علاوه بر آموزش اهالی این روستا و توابع آن، با استقبال مراجعه کنندگانی از شهرهای مختلف و حتی کشورهای دیگر روبه روست. به عنوان مثال طی سال های اخیر جوانانی از کشورهای اندونزی و افغانستان برای حفظ قرآن به این مدرسه آمده اند. همچنین به تازگی خانواده های از نیویورک که اصالتاً افغانستانی و پاکستانی هستند، فقط برای حفظ قرآن به ایران آمده و در روستای محمدآباد ساکن شده اند که یک فرزند پسر، دو فرزند دختر و مادر این خانواده در حال حفظ قرآنند.

موقوفات قرآنی اهالی روستا

موقوفات مردمی در سطح کشور معمولاً اهل بیته هستند و موقوفات قرآنی کمتر به چشم می خورد اما در روستای محمدآباد، اهالی روستا تمام تلاششان را برای پیشبرد اهداف قرآنی به کار گرفته اند و ۱۷ مورد وقف قرآنی وجود دارد. در واقع اهالی این روستا از زمین کشاورزی گرفته تا باغ و منزل مسکونی خود را وقف قرآن کرده اند تا این امکان به فعالیت های قرآنی و توسعه این فرهنگ اختصاص پیدا کند. در میان این موقوفات، زمینی به مساحت دو هکتار وجود دارد که برای ساخت حوزه علمی در نظر گرفته شده. نکته جالب این است که تا به امروز تمام اقدامات قرآنی صورت گرفته در روستای محمدآباد، بدون کمک دولتی به انجام رسیده و همیشه پای خیرین در میان بوده است.

حفظ در کمترین زمان موفقیتیم را مدیون یک برنامه‌ی حرفه‌ای هستیم

تیرماه سال ۸۱ در دومین سال فعالیت مدرسه‌ی قرآن روستای محمدآباد رضا امیرحاجیلو در ۲۲ سالگی حفظ قرآن را در این مؤسسه شروع کرد و طی هفت ماه توانست به حافظ کل تبدیل شود. او حالا به عنوان حافظی شناخته می‌شود که در کمترین زمان ممکن به جمع حافظ پیوسته. امیرحاجیلو که هم‌اکنون به عنوان استاد حوزه‌ی علمیه فعالیت دارد و از فعالان قرآنی به شمار می‌رود، در رابطه با این اتفاق می‌گوید: «از کودکی به قرآن خصوصاً قرآنت علاقه داشتم اما بعدتر احساس کردم در زمینه‌ی حفظ از استعداد بیشتری برخوردارم که به همین سبب همیشه دنبال فرصتی بودم تا بتوانم این کار را به طور حرفه‌ای انجام دهم که بالاخره توفیق حاصل شد و توانستم با ورود به مؤسسه، کار حفظ را شروع کنم. البته آن موقع مدرسه‌ی قرآن در یک خانگی روستایی و اجاره‌ای بود و امکانات کمی داشت اما ایجاد فضایی آرام و معنوی باعث می‌شد از شرایط مساعدی برای حفظ قرآن برخوردار باشیم به طوری که خود من در هفت ماه و بقیه‌ی بچه‌ها که بیشتر غیر بومی بودند طی ۱۱ ماه توانستند این کار را انجام دهند». رضا امیرحاجیلو چند عامل دیگر را در کسب این موفقیت تأثیرگذار می‌داند و می‌گوید: «علاقه‌ی شخصی، برنامه‌ی حفظ یک‌ساله‌ی مؤسسه، کار حرفه‌ای و شبانه‌روزی، مدیریت مناسب و وجود استادی شایسته، همه دست به دست هم دادند و باعث شدند به این موفقیت دست پیدا کنیم. البته به طور کلی بسیاری از اهالی دین معتقدند عنایت ویژه‌ای به این روستا شده و در کنار آن، همت و تلاش متولیان این امر بوده که منجر به تربیت این تعداد حافظ قرآن در محمدآباد و تغییر نام آن به روستای قرآن آباد شده است».

پرجمعیت‌ترین

خانواده‌ای باهشت حافظ کل قرآن

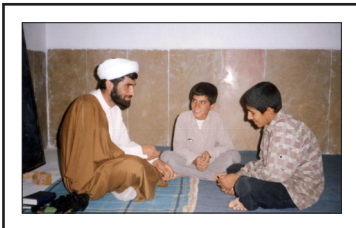
حجت‌الاسلام علیرضا شاهسونی به عنوان متولی و مدیر مرکز مدیریت بیت‌الاحزان برای توسعه‌ی فرهنگ قرآنی و افزایش تعداد حافظان کل قرآن در سطح کشور تلاش زیادی کرده و توانسته بیش از ۱۵۰۰ حافظ کل را در قالب ۱۶۵ شعبه‌ی بیت‌الاحزان به جامعه‌ی قرآنی کشور هدیه کند. او که در این زمینه رکورددار است و در حدود ۲۰ سال پیش، حفظ کل قرآن را انجام داده به همین سبب، مشوقی برای دیگران بوده است. همان‌طور که او مهم‌ترین نقش را در توسعه‌ی فرهنگ حفظ در روستای محمدآباد و دیگر نقاط کشور داشته، به همان نسبت در ترغیب خانواده‌اش به این توفیق الهی تأثیرگذار بوده طوری که در خانواده‌ی او، علاوه بر خودش، سه خواهر، یک برادر، همسر و دختر بزرگش نیز از حافظان کل قرآنند. حجت‌الاسلام شاهسونی در رابطه با این توفیق الهی می‌گوید: «زمانی که در دوران طلبگی به حفظ قرآن مشغول بودم، آن قدر به این کار علاقه داشتم که خانواده را نیز به این کار تشویق کردم و آن‌ها هم از این موضوع استقبال کردند و در نهایت بین سال‌های ۷۵ تا ۸۸، شش حافظ دیگر به خانواده اضافه شدند. آن‌ها ابتدا در منزل و سپس در قالب بیت‌الاحزان، حفظ قرآن را انجام دادند. یکی از اخوی‌های بنده در حال حفظ قرآن است و به امید خدا، هشتمین حافظ خانواده خواهد بود. خواهرم طیبیه نیز از سال ۸۲ به عنوان سفیر قرآنی فعالیت دارد و نقش مهمی در توسعه‌ی فرهنگ قرآنی ایفا می‌کند». شاهسونی در ادامه درباره‌ی تأثیرات قرآن در سبک زندگی خانواده می‌گوید: «زمانی که فضای قرآنی در خانواده‌ی حاکم باشد، خواسته یا ناخواسته همه چیز تحت تأثیر قرآن قرار می‌گیرد و الگویی بسیار ایده‌آل حاصل می‌شود. در سایه‌ی نور قرآن، اختلاف نظرها و اختلاف سلیقه‌ها رنگ می‌بازد و جای خود را به گذشت و الفت می‌دهد طوری که هیچ‌گاه در یک خانواده‌ی قرآنی مشکلی ریشه پیدا نمی‌کند و همه‌ی مشکلات با استناد بر دستورات الهی مرتفع می‌شوند». او درباره‌ی اهدافش برای راه‌اندازی بیت‌الاحزان و عملکرد آن در ۱۵ سال گذشته می‌گوید: «زمانی که مشغول حفظ قرآن بودم، فقط دو مؤسسه‌ی جامعه‌القرآن و دارالتحصیل که مخصوص طلاب بودند، در زمینه‌ی حفظ فعالیت داشتند که به نظر نیاز به افزایش این دست مؤسسات وجود داشت و من هم به فکر راه‌اندازی و گسترش این فرهنگ افتادم که به لطف خدا، توفیقاتی حاصل شد و مؤسسه‌ی بیت‌الاحزان توانست در این زمینه مؤثر واقع شود؛ مؤسسه‌ای که تا به امروز با کمک‌های مردمی و خیرین اداره شده و فقط در برخی مقاطع از کمک‌های دولتی بهره برده است».

کم سن ترین حافظ سخت بود اما بالطف خداوند ممکن شد

اکبر شهسوار جوان ۲۶ ساله‌ای است که در سال ۱۳۸۰ در ۱۱ سالگی وارد مدرسه قرآن محمدآباد شد و نام خود را به عنوان یکی از نخستین و کم سن ترین حافظان این روستا به ثبت رساند. او تنها کسی است که در این سن و سال به چنین توفیقی دست یافته و اتفاقاً بدون مرخصی تحصیلی، چنین افتخاری را از آن خود کرده. اکبر شهسوار که حالا به عنوان قاضی دادسرا فعالیت خود را دنبال می‌کند و به خاطر مشغله کاری، فرصت کمتری برای فعالیت در عرصه قرآنی دارد، با گذری به ۱۵ سال گذشته می‌گوید: «کلاس پنجم ابتدایی بودم که با یک پیش‌زمینه قبلی وارد مؤسسه بیت‌الاحزان شدم. در واقع پیش از بیت‌الاحزان، حفظ جزه‌ها را در مسجد آغاز کردم و از یک آمادگی نسبی برای حفظ کل قرآن برخوردار بودم اما با این حال، حفظ قرآن در مراحل اولیه واقعاً برایم سخت بود و باید با تمام توان برای موفقیت در آن تلاش می‌کردم که به لطف خدا، این شرایط با گذشت زمان آسان‌تر شد و توانستم راهم را تا انتها ادامه دهم. حفظ قرآن به گونه‌ای است که ذهن حافظ به مرور زمان بازتر شده و نهایتاً می‌تواند هر صفحه را در ۱۰ تا ۱۵ دقیقه حفظ کند. شرایط برای من هم همین‌طور بود و در میانه راه کار آسان‌تری را پیش روی خود می‌دیدم. البته در آن سن و سال کمتر قدر کاری را که می‌کردم می‌دانستم اما امروز واقعا خوشحالم که خداوند کمک کرد و در آن دوران، این اتفاق برایم افتاد. زیرا در حال حاضر تاثیر قرآن را به مراتب در زندگی‌ام دیده‌ام و بسیاری از موفقیت‌های خود را مدیون قرآن و حفظ آیات الهی هستم.»

دارنده‌ی رتبه‌ی بین‌المللی

آیات الهی مرا صبورتر کرده

اعظم محمدی از نخستین حافظان روستای محمدآباد و صاحب عنوان نخست بین‌المللی در مسابقات اردن است که فعالیت خود را با تدریس در عرصه‌های قرآنی دنبال می‌کند. او در مورد چگونگی ورودش به عرصه حفظ قرآن و اهدافش می‌گوید: «فعالیت‌های قرآنی در خانواده‌ی ما جایگاه ویژه‌ای دارد و من هم از کودکی در این زمینه فعال بودم اما اصلی‌ترین برنامه‌هایم از ۹ سالگی آغاز شد وقتی به سن تکلیف رسیدم، با قرآن انس پیدا کردم و در مدت پنج سال موفق به حفظ هشت جزء قرآن شدم. همیشه دوست داشتم حافظ کل قرآن باشم اما هیچ امکاناتی در روستای ما وجود نداشت. تا این‌که بالاخره با تلاش آقای شاهسونی که خودش حافظ کل قرآن بود، شرایط برای این کار مهیا شد و من هم در همان سال‌های اول فعالیت بیت‌الاحزان یعنی زمانی که اول دبیرستان بودم، توانستم راه خودم را ادامه دهم و به آنچه می‌خواهم برسم. هدفم از حفظ قرآن، فهم آیات الهی، انس بیشتر با قرآن و عمل به آن بود. به نظر من هرچه انس با قرآن بیشتر باشد، تدبیر در آیات الهی افزایش می‌یابد. ثمره‌ی حفظ قرآن را در زندگی‌ام دیده‌ام و معتقدم آیات الهی مرا صبورتر و مسئولیت‌پذیرتر کرده و ضمناً تاثیر مثبتی در حافظه‌ام در زمینه‌ی تحصیل داشته.»

اعظم محمدی با اشاره به راهکارهایی برای توسعه‌ی فرهنگ قرآنی و ترغیب افراد از سنین کودکی به این سمت و سو می‌گوید: «کودکان برای ورود به این عرصه نیاز به مشوق دارند. آن‌ها از معنویت بی‌اطلاعند. خانواده‌ها باید با ترفندهای تشویقی، کودکان در این مسیر قرار دهند و آن‌ها را با معنویات آشنا کنند. پخش طنین دلنشین قرآن در خانه، بردن کودکان به مسجد و قرار دادن آن‌ها در فضای قرآنی یکی از مهم‌ترین راه‌های تربیت قرآنی کودکان است. البته مسئولان و ارگان‌های مختلف به ویژه مساجد باید به ایجاد شور قرآنی برای کودکان توجه ویژه‌ای داشته باشند.»

مسن ترین حافظ

تدریس قرآن و آموزش بی‌سوادان

رخشنده مزیدی مرادی سال ۱۳۷۶ با راهاندازی کلاس‌های قرآنی برای روان‌خوانی قرآن در این کلاس‌ها ثبت‌نام کرد و یک سال بعد به سبب علاقه‌اش به حفظ قرآن در ۴۳ سالگی عزمش را جزم کرد تا به جمع حافظان قرآن بپیوندد. این مهم در مدت دو سال و نیم محقق شد و مزیدی عنوان مسن‌ترین حافظ روستای قرآن‌آباد را به خود اختصاص داد. او می‌گوید: «ابتدا دو جزء از قرآن را حفظ کرده بودم اما به دلیل یکسری مشغله‌های زندگی نتوانستم این کار را به سرانجام برسانم که نهایتاً سال ۸۸ در کنار تمام مسئولیت‌هایی که در خانه داشتم، حفظ قرآن را به طور جدی ادامه دادم و به هدف خود رسیدم. در سال ۹۰ هم با شرکت در آزمون وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مدرک حفظ کل قرآن را گرفتم.»

رخشنده مزیدی مرادی در مورد فعالیت‌های قرآنی‌اش می‌گوید: «علاوه بر تدریس روان‌خوانی تخصصی برای خانم‌ها، به بی‌سوادان هم آموزش می‌دهم. خانم‌هایی بی‌سواد زیادی بوده‌اند که قرآن خواندن را یاد گرفته‌اند و حالا در کلاس‌های سوادآموزی هم شرکت می‌کنند. به لطف خدا توانستم معانی جزء ۳۰ قرآن و سوره‌ی لقمان را به صورت شعر درآورم که این اشعار به تایید سازمان تبلیغات اسلامی رسیده و در آینده به چاپ خواهد رسید. هرچه از معجزه‌ی قرآن بگویم کم گفته‌ام. زیرا چیزی‌هایی در زندگی‌ام به دست آورده‌ام که با میلیاردها تومان پول به دست نمی‌آید. می‌خواهم بیش از پیش در عرصه‌ی توسعه‌ی فرهنگ قرآنی قدم بگذارم و در جامعه‌ای که در حال فاصله گرفتن از قرآن است مؤثر واقع شوم.»

